KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 2415/89

af 3. august 1989

om fastsættelse af gennemførelsesbestemmelser for ydelse af støtte til privat oplagring af visse fiskerivarer

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3796/81 af 29. december 1981 om den fælles markedsordning for fiskerivarer (1), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1495/89 (2) særlig artikel 16, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

Ifølge forordning (EØF) nr. 3796/81 er der mulighed for at yde producentorganisationerne støtte til privat oplagring af de varer, der er anført i bilag II og III til nævnte forordning; støtten kan ydes, når de gennemsnitspriser, der er opnået i en repræsentativ periode, er lavere end bestemte niveauer;

for at fastsætte disse priser er det nødvendigt at fastlægge, hvordan den salgspris skal defineres, som producentorganisationerne eller deres medlemmer opnår i forbindelse med denne ordning;

den repræsentative periode, der skal tages i betragtning ved vurderingen af det pågældende marked, bør fastlægges;

der ydes kun støtte til privat oplagring af varer med oprindelse i Fællesskabet; det må derfor præciseres nærmere, hvordan der skal føres bevis for varernes oprindelse;

for at sikre varernes kvalitet og deres afsætning på markedet bør det fastsættes, hvilke betingelser der skal være opfyldt, for at der kan ydes støtte, og hvilke betingelser der skal gælde for oplagring og afsætning af varerne;

de finansielle og tekniske omkostninger ved oplagringen bør fastlægges nærmere;

der bør kun ydes støtte på betingelse af, at producentorganisationerne skriftligt forpligter sig til at overholde de gældende regler;

den oplagringsperiode, der skal tages i betragtning ved ydelsen af støtte, bør defineres;

for at forøge effektiviteten af kontrollen skal støttemodtagerne føre et lagerregnskab; lagerregnskabet skal indeholde de nødvendige oplysninger til at foretage nævnte kontrol;

der må fastsættes nærmere bestemmelser om, hvordan der indgives ansøgning om udbetaling af støtte til privat oplagring;

der må ligeledes fastsættes nærmere bestemmelser om, hvordan der ydes forskud, og hvordan der kan stilles sikkerhed i forbindelse hermed;

der bør fastsættes bestemmelser om, at en mindre overtrædelse af ordningen for støtte til privat oplagring ikke medfører, at retten til støtte fuldstændig fortabes, men kun at støttebeløbet nedsættes med et fast beløb;

for at sikre, at denne ordning fungerer, bør det fastsættes, hvor ofte producentorganisationerne og medlemsstaterne skal indsende meddelelser, og hvilke oplysninger disse meddelelser skal indeholde;

det er nødvendigt at fastsætte, hvilken omregningskurs der skal anvendes i forbindelse med den pågældende støtte;

Forvaltningskomitéen for Fiskerivarer har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I nærværende forordning fastsættes gennemførelsesbestemmelserne for den ydelse af støtte til privat oplagring, der er omhandlet i artikel 16 i forordning (EØF) nr. 3796/81, i det følgende benævnt »grundforordningen«.

Artikel 2

Der træffes bestemmelse om ydelse af støtte til privat oplagring, støtteperioden, de pågældende varer og støttebeløbet, ved at der udstedes en forordning efter proceduren i artikel 33 i grundforordningen, når det er fastslået, at betingelserne i artikel 16, stk. 1, i nævnte forordning er opfyldt.

Artikel 3

1. For at fastsætte de gennemsnitspriser, der er omhandlet i artikel 16, stk. 1, litra a), i grundforordningen, anvendes de salgspriser, der faktureres af producentorganisationerne eller deres medlemmer ved salg i første led i Fællesskabet. Denne salgspris fastsættes som:

(1) EFT nr. L 379 af 31. 12. 1981, s. 1.
(2) EFT nr. L 148 af 1. 6. 1989, s. 1.

— prisen for varen om bord på fartøjet ved kaj for de varer, der sælges ved landing

— prisen ab lager for de varer, der sælges efter at have været oplagret af producentorganisationen eller dens medlemmer.

2. Den repræsentative periode, der er omhandlet i artikel 16, stk. 1, litra a), i grundforordningen, skal mindst være en periode på syv på hinanden følgende markedsdage for den pågældende vare.

Artikel 4

1. Støtten til privat oplagring fastsættes som et fast beløb pr. nettovægtenhed af de oplagrede varer og pr. kalendermåned i støtteperioden. Det beregnes på grundlag af de tekniske omkostninger og renteomkostninger ved oplagringen af de pågældende varer, der konstateres i Fællesskabet i løbet af de sidste seks måneder, inden den pågældende støtte ydes, idet der ikke tages hensyn til de højeste omkostninger.

Ved støtteperioder på over en måned fastsættes støtten degressivt på grundlag af de månedlige oplagringsomkostninger.

2. De tekniske omkostninger ved oplagring består i udgifterne til:

— energi

— arbejdsløn i forbindelse med varernes ind- og udlagring

— umiddelbar emballage.

Renterne fastsættes på grundlag af de gennemsnitlige udgifter i Fællesskabet til finansiering af bunden kapital svarende til værdien af de oplagrede mængder, beregnet på grundlag af den orienteringspris, der er omhandlet i grundforordningens artikel 15, eller, eventuelt, den EF-producentpris, der er omhandlet i grundforordningens artikel 17.

Artikel 5

For at kunne modtage støtte til privat oplagring i en bestemt fangstsæson skal producentorganisationen, inden den pågældende fangstsæson begynder, skriftligt træffe behørige foranstaltninger vedrørende produktion og afsætning i overensstemmelse med artikel 5, stk. 1, i grundforordningen, for at sikre, at alle de mængder, der tages af organisationens medlemmer, afsættes:

— via producentorganisationen, eller

— efter de fælles regler, der er fastsat af producentorganisationen.

Artikel 6

1. Der ydes kun støtte til privat oplagring for de varer, der ikke er blevet solgt.

2. For andre varer end dem, der er taget og landet af samme medlem af en producentorganisation i den medlemsstat, hvor organisationen er etableret, føres der bevis for varernes fællesskabsoprindelse, ved at der forelægges et T 2 M-dokument efter bestemmelserne i Kommissionens forordning (EØF) nr. 137/79 (1).

Artikel 7

Der kan kun modtages støtte til privat oplagring for varer, der:

a) i forbindelse med oplagringen:

— opbevares eller er blevet opbevaret under sådanne betingelser, at deres kvalitet ikke er ændret. Varerne skal derfor oplagres i passende anlæg, hvor temperaturen ikke må være højere end −21 °C, jf. dog eventuelt strengere nationale bestemmelser eller handelspraksis i medlemsstaterne

— oplagres eller er blevet oplagret i ensartede partier på mindst ti tons adskilt fra andre varer. De oplagrede mængder identificeres ved, at der på emballagen eller kasserne klæbes en etikette med angivelse af nettovægt og dato for oplagringens begyndelse samt det nummer, der henvises til i artikel 8, stk. 2

b) i forbindelse med markedsføringen afsættes eller er blevet afsat i ensartede partier hvad angår art, behandlingsgrad og emballage efter de i hver enkelt medlemsstat gældende bestemmelser om afsætning af varer til konsum.

Artikel 8

1. For at kunne modtage den støtte til privat oplagring, der indføres ved en forordning i henhold til artikel 2, skal producentorganisationen skriftligt over for de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor organisationen er etableret, forpligte sig til:

a) at oplagre de pågældende varer for egen regning og risiko i kølelagre i Fællesskabet i en periode på mindst femten dage regnet fra indlagringsdatoen. Som indlagringsdato betragtes den femtende dag i den gældende kalendermånd for de mængder, der er blevet oplagret mellem den første og den femtende dag i den pågældende måned, og den sidste dag i den gældende kalendermåned for de mængder, der er blevet oplagret mellem den sekstende og den sidste dag i den pågældende måned

b) at overholde bestemmelserne i denne forordning.

2. Hver skriftlig erklæring skal bl. a. være påført:

— et nummer

— en angivelse af, hvor mange varer der er oplagret eller skal oplagres

— en angivelse af, hvor oplagringen skal finde sted, hvornår den begynder og hvornår den afsluttes.

(1) EFT nr. L 20 af 27. 1. 1979, s. 1.

Artikel 9

1. En oplagringsperiode på en måned betragtes som overholdt for så vidt angår de mængder, for hvilke oplagringen efter artikel 8, stk. 1, litra a), begyndte:

a) den femtende dag i den gældende kalendermåned, hvis de pågældende mængder stadig er oplagret den sidste dag i den pågældende måned

b) den sidste dag i den gældende kalendermåned, hvis de pågældende mængder stadig er oplagret den femtende dag i den følgende måned.

2. Med hensyn til de følgende måneder betragtes en oplagringsperiode på en måned som overholdt i det tilfælde, der er omhandlet i stk. 1, litra a), hvis de pågældende mængder stadig er oplagret den sidste dag i den pågældende kalendermåned, og i det tilfælde, der er omhandlet i stk. 1, litra b), hvis de pågældende mængder stadig er oplagret den femtende dag i den følgende kalendermåned.

Artikel 10

1. For at kunne modtage støtte til privat oplagring i en bestemt fangstsæson skal producentorganisationerne føre et lagerregnskab, hvor de for perioden fra den første til den femtende og fra den sekstende til udgangen af hver måned angiver:

a) — den samlede mængde varer, der er landet, med særskilt angivelse af mængden af de varer, der er omhandlet i artikel 6, stk. 2
— den mængde varer, der er afsat efter artikel 3

b) — de oplagrede partiers identifikation og oplagringssted
— oplagringens begyndelse og afslutning
— for hvert parti, der er afsat efter oplagring, den solgte mængde, fakturanummer og -dato samt salgsdato og den salgspris, som producentorganisationen eller dens medlemmer har fået.

2. I det tilfælde, hvor producentorganisationen efter artikel 8 forpligter sig til at oplagre visse mængder efter ordningen for støtte til privat oplagring, skal de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, litra b), angives særskilt for de pågældende mængder.

3. Hvis en producentorganisation overlader det til en uafhængig virksomhed at oplagre varerne, skal den pågældende virksomhed føre et lagerregnskab, der opfylder betingelserne i stk. 2.

Artikel 11

1. Ansøgning om udbetaling af støtte til privat oplagring indgives skriftligt af den pågældende producentorganisation til de kompetente myndigheder i medlemsstaten en måned efter datoen for markedsføring af de pågældende varer og senest fire måneder efter udløbet af den oplagringsperiode, der er fastsat i henhold til artikel 16, stk. 3, i grundforordningen. Ansøgningen skal indeholde mindst følgende oplysninger for hver enkelt vare:

— navn og adresse på producentorganisationen og eventuelt på den uafhængige virksomhed, der har oplagret varerne
— mængden af de varer, der er anført i den skriftlige erklæring, og nummeret på denne
— bevis for, at varerne har oprindelse i Fællesskabet
— de nødvendige angivelser til at beregne den kvantitative begrænsning, der er omhandlet i artikel 16, stk. 2, i grundforordningen
— identifikation af det parti, for hvilket der er anmodet om støtte, samt angivelse af oplagringssted
— oplagringens begyndelse og afslutning
— datoen for varernes markedsføring efter oplagring samt fakturanummer og -dato.

2. Medlemsstaten yder den pågældende producentorganisation støtte til privat oplagring, så snart det er fastslået, at organisationen har ret til at modtage en sådan.

Artikel 12

Medlemsstaterne yder på anmodning af den pågældende producentorganisation et forskud på støtten for de varemængder og den periode, der er anført i den skriftlige erklæring, der er omhandlet i artikel 8, på betingelse af, at producentorganisationen stiller sikkerhed svarende til mindst 105 % af forskuddet.

Artikel 13

1. Har producentorganisationen eller et af dens medlemmer begået en mindre overtrædelse af ordningen for støtte til privat oplagring, og godtgøres det af den pågældende organisation på en for medlemsstaten tilfredsstillende måde, at overtrædelsen ikke blev begået i svigagtigt øjemed eller som følge af grov uagtsomhed, tilbageholder medlemsstaten et beløb svarende til 10 % af støttebeløbet for de mængder, der er omfattet af overtrædelsen, og for hvilke der kan modtages støtte til privat oplagring.

2. De berørte medlemsstater giver hver måned Kommissionen meddelelse om de tilfælde, hvor de har anvendt bestemmelserne i stk. 1.

Artikel 14

1. Producentorganisationerne sender hver femtende dag den pågældende medlemsstats kompetente myndigheder mindst følgende oplysninger, angivet efter varernes art og behandlingsgrad:

— den mængde, organisationes medlemmer har landet
— den solgte mængde og den gennemsnitlige salgspris som defineret i artikel 3
— den mængde, der ikke er solgt, og som opbevares på kølelager
— den mængde, der er blevet markedsført efter oplagring

2. Medlemsstaterne meddeler hver femte dag i den måned, der følger slutningen af de perioder, der omhandles i stk. 1, pr. telex eller pr. telefax Kommissionen de oplysninger, der er omhandlet i samme stk. 1. Hvis en medlemsstat konstaterer, at salgspriserne er lavere end det niveau, der er omhandlet i artikel 16, stk. 1, litra a), i grundforordningen, og at de konstaterede priser fortsat vil være gældende, sendes ovennævnte meddelelser til Kommissionen mindst hver uge, for hver enkelt markedsdag.

3. Medlemsstaterne giver hver femtende dag for hver enkelt vare Kommissionen meddelelse om, hvilke mængder der er oplagret i henhold til nærværende forordning samt om oplagringens varighed.

Artikel 15

Som omregningskurs for støtten anvendes den gældende kurs på den dag, hvor medlemsstaternes kompetente myndigheder modtager meddelelse om, at producentorganisationen har forpligtet sig i henhold til artikel 8.

Artikel 16

Medlemsstaterne indfører en ordning for at kontrollere, om der kan modtages støtte for de varer, for hvilke der er anmodet om oplagringsstøtte, og denne ordning skal bl. a. omfatte :

— kontrol af, om der er overensstemmelse mellem oplysningerne om oplagringen og markedsføringen og den skriftlige forpligtelse, der er omhandlet i artikel 8
— kontrol af, om varerne har oprindelse i Fællesskabet
— kontrol af den kvantitative begrænsning, der er omhandlet i artikel 16, stk. 2, i grundforordningen
— uventede inspektionsbesøg hos producentorganisationerne og på salgs- og oplagringsstederne
— kontrol af, om der er overensstemmelse mellem fællesskabsbestemmelserne og de forhold, der konstateres på oplagringsstederne.

En rapport udarbejdes vedrørende den gennemførte kontrol, dels angående støttemodtagerens overholdelse af reglerne, dels angående arten og omfanget af de gennemførte kontrolforanstaltninger.

Artikel 17

For de producenter, der er etableret i Grækenland, og som ikke er medlemmer af en producentorganisation som omhandlet i artikel 16, stk. 5, i grundforordningen, anvendes bestemmelserne i nærværende forordning tilsvarende, med undtagelse af artikel 3.

Artikel 18

Kommissionens forordning (EØF) nr. 696/71 [1] ophæves.

Artikel 19

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Den anvendes fra den 1. august 1989.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. august 1989.

På Kommissionens vegne
António CARDOSO E CUNHA
Medlem af Kommissionen

[1] EFT nr. L 77 af 1. 4. 1971, s. 66.